

GHEORGHE DUMITRAȘCU
(25 septembrie 1939 – 17 ianuarie 2017)

Gheorghe Dumitrașcu s-a născut la 25 aprilie 1939 în satul Nisipari, județul Constanța, și a ajuns, prin repartiție, în 1961, cercetător științific la Institutul de Istorie al Academiei R.P.R. - Filiala Cluj, oraș de care a rămas legat sufletește până la moarte. Cu amintirile sale de la Cluj – prietenii săi de o viață: Geo Hristodol, Gelu Neamțu, Simion Retegan, Ludovic Bathory, Nicolae Stăncioiu, cu întâlnirile tinerilor cercetători de la „Arizona”, cu academicianul Constantin Daicoviciu – și-a crescut copiii.

În 1966, s-a întors „acasă”, la Constanța. La sentimentul național „descoperit” la Cluj a adăugat „misia mea e Dobrogea”, coordonate adânc înfipte în suflet și faptă până la moarte.

A fost muzeograf principal la Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța, lector universitar la Institutul de Învățământ Superior și, apoi, profesor la Liceul „Mircea cel Bătrân” din orașul de la malul mării.

Întreaga sa activitate didactică, publicistică și politică, derulată pe parcursul a peste 50 de ani, a fost una de excepție. În calitate de istoric și publicist, Gh. Dumitrașcu a fost artizanul unei opere remarcabile, alcătuită, selectiv, din 13 volume de istorie, 3 manuale universitare și cursuri, sute de articole și studii în reviste de specialitate și în culegeri științifice, în jur de 1.000 de articole publicate în reviste. Majoritatea lor sunt dedicate „misiei” sale, Dobrogea, și neamului românesc.

În perioada mai 1990-decembrie 2000 a fost senator în Parlamentul României, fiind secretar, vicepreședinte și, apoi, membru al Comisiei de Cultură, Artă și Mass-Media a Senatului, președinte și vicepreședinte al Comisiei de Învățământ și Cercetare Științifică din Senat. De asemenea, a fost membru și vicepreședinte al Grupului Parlamentar Român din Parlamentul Colaborării Economice a Mării Negre, președinte și vicepreședinte al Grupului Parlamentar Român pentru prietenie cu Turcia, membru al Grupurilor Parlamentare de prietenie cu Ungaria, Mongolia și Columbia.

De pe aceste poziții, a contribuit la adoptarea mai multor legi esențiale pentru buna funcționare a statului român, cum ar fi: Constituția României, Legea Învățământului, Legea Cercetării Științifice, Legea Muzeelor, Legea Fondului Funciar, Legea de Funcționare a Poliției, Legea Arhivelor, Legea

Audiovizualului, Statutul Cadrelor Didactice, Legea Societății Române de Televiziune, Legea Societății Române de Radio, Legea Veteranilor de Război, Legea Serviciului Român de Informații etc.

Numele lui Gheorghe Dumitrașcu este bifat și în multiple lucrări în care se fac mențiuni largi cu privire la activitatea științifică și personalitatea sa deosebită, printre care: 7 enciclopedii și dicționare românești, 3 enciclopedii străine, peste 10 bibliografii istorice, sute de interviuri și articole de presă.

Unul dintre cei mai importanți oameni de cultură dobrogeni, de pe pozițiile sale politice, Gh. Dumitrașcu a contribuit esențial la ridicarea culturală și educațională a Constanței. Amintim doar înființarea Universității „Ovidius” din Constanța, a Universității Maritime Civile, a Universității „Andrei Șaguna”, la ridicarea Campusului universitar și a căminelor studențești, la buna funcționare a Bibliotecii Județene, la evoluția învățământului liceal și universitar din oraș și județ, la dezvoltarea mass-mediei locale și revistelor de cultură dobrogene etc.

În calitate de profesor la Institutul de Învățământ Superior, la Liceul „Mircea cel Bătrân”, de profesor universitar doctor al Facultății de Istorie din cadrul Universității „Ovidius”, al Universității „Andrei Șaguna” – toate din Constanța –, Gheorghe Dumitrașcu a format generații întregi în spiritul patriotismului românesc, al dragostei față de Dobrogea, al omeniei și cinstei.

Gheorghe Hristodol